

Чорнобиль

В переддень свята Перемоги на території Чорнобильської зони відбулася святкова подія, був відкритий реконструйований пам'ятник з іменами полеглих у боях воїнів Великої Вітчизняної війни 1941-1945 років. Ця подія відбулася в колісх мальовничому, а тепер зарослому чагарниками селі Іловниця. На відкритті монумента були присутні колишні мешканці села, які були евакуйовані у 1986 році у зв'язку з вибухом на Чорнобильській атомній електростанції. Близько 40 чоловік приїхали до села, щоб зустрітися з односельчанами, згадати про минулі роки, поділитися розповідями про теперішнє їх життя, прибрати могилки своїх рідних і близьких людей.

Представники місцевої міліції зробили все необхідне для того, щоб відновити майже зруйнований пам'ятник історії села. Своїми силами дістали будівельний матеріал та здійснили реконструкцію.

Головуючим на мітингу був колишній мешканець села — Володимир Шкуратенко, розповів нам, що село Іловниця було зовсім невелике за розміром. В роки війни в ньому нараховувалось лише 60 дворів, у 25 з яких не повернулися з війни: чоловіки, батьки, брати. Мешканців чорнобильського краю турбує стан пам'ятників загиблим воїнам війни на території всієї зони відчуження, адже зараз вони знаходяться в зруйнованому стані, і вже ніхто не зможе прочитати імен героїв, які своїм життям проклали нам шлях до майбутньо-

го. Адже поки жива пам'ять, живемо ми.

Біль і смуток були в очах мешканців села, бо це їх Батьківщина: "Ми маємо надію, що обласна рада та Київська обласна державна адміністрація допоможуть відновити пам'ятки історії із зазначенням тисяч і тисяч людей, які не повернулися з війни, і ніколи не заросте травою дорога до рідного краю", — так говорять мешканці села.

Не утримався від спогадів про прожиті роки в селі і Петро Романенко, який згадає післявоєнні роки. Скільки було пролито сліз після закінчення війни, адже майже половина односельчан не повернулася з війни, не повернувся і батько Романенка, і згадає, як доводилося тяжко мамі піднімати на ноги

трьох дітей. Згадає рідну домівку, яка зараз немовби вимальовується серед дерев та кущів, а колісх цей будинок був місцем зборів, вечорниць...

Мешканці села закликають: "Давайте жити так, щоб назавжди залишилася в наших серцях історія чорнобильського краю, ми будемо розповідати історію села своїм дітям, ти в свою чергу розповідатимуть своїм дітям, і доки буде розповідь, буде пам'ять. Маємо надію, що прийде час і зона відчуження, знову оживе, знову будуть лунати пісні, збиратиметься молодь, і "мертве" місто стане "живим"

Раїса СОВГИР,
ВЗГ ГУМВС України в Київській області.